

Syrien

Säkerhetsrådet

Du har hamnat i det mäktiga Säkerhetsrådet som till huvuduppgift har ”upprätthållande av internationell fred och säkerhet”. Som du vet så sitter här femton utvalda länder. Fem är permanenta medlemmar och har vetorätt. De övriga tio väljs för två år i taget. Alla länder har en ständig representant som är stationerad i New York. Hur Säkerhetsrådet röstar kan du läsa om längre fram i detta häfte men först får du en bakgrund och insikt i den fråga ni nu skall behandla, nämligen situationen i Syrien.

Syrien Arabrepubliken Syrien (officiellt namn)

Syrien är ett land som länge präglats av ett diktatoriskt styre. Det är formellt en parlamentarisk republik men har i praktiken fungerat som en auktoritär regim. För att förstå dagens händelser och situation kommer du att i detta häfte få följande delar.

- Först får du bakgrundsfakta, d.v.s. historisk bakgrund.
- Sedan kommer lite om hur styret ser ut idag.
- Efter det följer dagens situation där du får ta del av vad som har hänt, dagsläget, orsaker och huvudaktörer.
- Sedan följer information om Syrien när det gäller befolkningsgrupper, ekonomi etc.
- Sist men inte minst följer frågor som kan vara lämpliga att ta upp i era arbeten.
- Allra mest sist följer en liten länksamling. Förslag på länkar kan dock också finnas inne i texten i detta häfte.
- Mest sist följer en instruktion om hur man röstar i Säkerhetsrådet.

Historisk bakgrund:

Här får du lite grundläggande historisk bakgrund till staten Syrien, politiska förhållanden och utrikesrelationer.

Syrien är ett land som har rötter långt bak i historien. Redan 3000-2000 f Kr är området av intresse för flera olika folk. Damaskus, huvudstaden, finns omnämnd i källor från denna tid (landguiden.se 201209). Området har varit dominerat av olika folk och olika kulturer har också haft fäste i området. Det är dock inte förrän vid sammanfallet av det Osmanska riket som den moderna staten Syrien tar form. Vid

första världskrigets slut beslutades det att en stat vid namn Syrien skulle bildas. År 1922 blev området ett FN-mandat under fransk kontroll i enlighet med Sykes-Picot avtalet från 1916. År 1941 utsågs Syrien till självständig stat och 1946 lämnade européerna helt området och den nya staten vann full kontroll över styret. Syrien är alltså en ung stat.

Ekonomiskt och politiskt kom det nya landet att vara oroligt. Flera statskupper genomfördes och olika regeringar avlöste varandra under 1950-talets gång. Missnöjet med den ekonomiska utvecklingen och med den utrikespolitiska situationen gällande Israel, Palestina och den s.k. panarabismen (se vidare längre ner) ökade instabiliteten i det nya landet. En allt större grad av statlig kontroll av ekonomin kom att präglade landet. Detta i synnerhet i och med det s.k. Baathpartiets allt ökande inflytande. 1963 tog partiet makten i en militärkupp. Partiet är ett socialistiskt inspirerat parti och nationaliseringar och omfördelningar av jord ägde rum. Efter interna stridigheter tog 1979 en av de stridande parterna i partiet makten och Hafez al Assad, pappa till dagens ledare Bashar al Assad, tog makten. Han kom att sitta till 2000 (landguiden 2012, regeringen.se 2012, wikipedia 092012).

Under al-Assad kom säkerhetstjänsten och kontrollen över samhället att utgöra en viktig punkt för regimen. Ekonomin fick dock större utrymme för privata initiativ och ägandeförhållanden. Under andra hälften av 1970-talet gick den syriska ekonomin bra. Man fick dock fortfarande stöd från andra arabländer vilka fick medel via sin oljerikedom. I botten lurade dock ekonomiska problem så som slöseri och inflation. Kritiken från olika grupperingar i landet har varit tydlig och olika folkgrupper och grupperingar har varit i konflikt med varandra. Viktiga grupperingar är här sunnimuslimer, alawiter och muslimska brödraskapet (vilka nästan helt försvann från Syrien efter konflikter i slutet av 1970-talet). Mer om detta längre fram men viktigt är att veta att Syrien har präglats av opposition och av kontroll av denna från den ledande regimen (landguiden 2012, regeringen.se 2012, wikipedia 092012).

Syriens utrikesrelationer kom redan från början av Syriens historia som självständig nation att präglas av sitt ställningstagande i Palestinafrågan och av idén om den s.k. panarabismen. Syrien tog ställning mot FN:s beslut att dela Palestina i två delar efter andra världskriget.

Från Syrien gjorde olika frivilligförband attacker över gränsen in i området mot Israel och israeliska kolonier. Man var en del i den arabsammanslutning som tillsammans anföll Israel 1948 och förlorade. Dock slöts ett vapenstillestånd med Israel efter kriget 1948. Förhållandet till Israel har sedan präglats av att man inte har något fredsavtal och förlusten av de s.k. Golanhöjderna vilka Israel skaffade sig kontroll över 1967. Syrien vann kort tillbaka kontrollen över området i ett krig, Oktoberkriget, 1973 då man tillsammans med Egypten förde krig mot Israel. Kontrollen förlorades dock igen. Problemet är inte löst och förhandlingar har förts för att lösa frågan. En FN

styrka finns som kontrollerar området. Denna styrka utgör en buffert mellan Golan och den Syriska gränsen och är benämnd UNDOF.

Syrien har sedan första världskriget varit centrum för idén om panarabismen d.v.s. att förena alla arabstater politiskt och kulturellt. Islam spelar en stor roll i tanken om panarabismen. Detta trots att Syrien är en sekulär stat. Detta är en av utgångspunkterna i stödet för Palestina och i deltagandet i kampen mot Israel. Syrien har haft nära samarbete med flera arabländer. De var i union med Egypten 1958-1961 och dessa kämpade också ihop mot Israel i det Oktoberkriget. Syrien har också varit inblandade i stridigheter mot Israel i Libanon och också varit involverade i Libanons inrikespolitik. Fram till 2005, då man tvingades att dra sig ur landet, var Syrien en viktig part i Libanon. År 2005 misstänktes Syrien och dess säkerhetstjänst ligga bakom mordet på utrikesministern Rafik Hariri. Man kunde då inte längre fortsätta vara involverade i Libanons inre politik (säkerhetspolitik.se 2012). Syrien har dock fortsatt stödja shiamuslimska rörelser b.l.a Hizbollah i Libanon och anklagar för bla mordet på säkerhetschefen Wissam al Hassan 2012 (<http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=3304&grupp=6240&artikel=5318867>)

Landet samarbetade med Sovjetunionen. Detta är naturligtvis av vikt då vi skall analysera dagens situation och Rysslands roll. Man försökte som vi sett, tidigt att införa mer socialism och gjorde stora delar av näringsliv och jordäggande statligt på 1960-talet. De nära banden till Ryssland fortsatte och efter landets fall har relationen till Ryssland fortsatt. Hafez al Assad förbättrade också periodvis relationerna till väst men det är panarabism och kontakten med Sovjetunionen/Ryssland som har dominerat.

En viktig del i utrikespolitiken har också varit relationen till Irak. År 2006 återtog ländernas diplomatiska relation. I 25 år hade länderna inte haft några diplomatiska relationer.

Det Syrianska styret:

Syrien är formellt en parlamentarisk republik men har i praktiken fungerat som en auktoritär regim. Med hjälp av den syriska säkerhetstjänsten och militären har den sittande presidentens familj lyckats hålla ett hårt grepp om det syrianska samhället. (säkerhetspolitik.se 2012). Presidenten väljs för sju år i taget och han är statsöverhuvud. Det är folkparlamentet som nominerar presidenten men en folkomröstning måste bekräfta valet. Det är presidenten som utser landets premiärminister och leder regeringen.

I parlamentet finns 250 platser. 125 av dem skall vara besuttna av Baathpartiet. Parlamentet väljs i val vart fjärde år.

Mellan 1963 och 2011 har Syrien styrts av s.k. undantagslagar, d.v.s. att man kan sätta författningen (hur Syrien styrs) ur spel och göra ett ”tillfälligt styre”. Har inte undantagslagar varit rådande så har en auktoritär regim styrts trots författningens

krav på parlamentarism och val. Assadfamiljen har använt militär och säkerhetspolis för att upprätthålla styret.

Det finns i lag yttrandefrihet och tryckfrihet i Syrien men den ledande familjen Assad och Baathpartiet har kontrollerat detta. Censur och medias ofrihet tillhör verkligheten i Syrien trots att lagen säger något annat. Detta gäller också mänskliga rättigheter där Syrien trots lagar som skall skydda mänskliga rättigheter ständigt får kritik för att inte följa detta (säkerhetspolitik.se, regeringen.se 2012). Se UD:s skrivelse om Syriens brott mot mänskliga rättigheter.

I början av maj 2011 uppmärksammades det t.ex. att journalisten Dorothy Parvaz, från tv- nätverket Al- Jazeera fängslats då hon anlät i Damaskus på en reportageresa. Efter att hållits i fångenskap i tre dagar kunde Parvaz vittna om enormt grymma förhållanden, och regelrätt misshandel vid förhören av de män som hölls till fånga i samma lokaler som hon. Parvaz beskrev sina upplevelser ifrån det syrianska fängelset som fasansfulla. Det har också rapporterats om övergrepp mot barn och flyktingar.

Konflikt

Det stycke du hittar här följer och är hämtat från länken säkerhetspolitik.se. Du får följa händelseförloppet i den arabiska vårens Syrien 2011 till idag.

Den 15 mars 2011 nådde den arabiska våren Syrien. Den arabiska våren kallas de uppror som började med protester i Tunisien 2011. Krav på demokrati, förändrade styren, yttrandefrihet, uppror, splittring, protester och konflikter har präglat flera arabiska länder sedan dess. Styret i Libyen och styret i Egypten har fått ge vika. I Syrien började det hela med fredliga demonstrationer som hölls på flera håll i landet. De inledande dagarna krävde folket politiska reformer och stopp på den utbredda korrruptionen. Det dröjde dock inte länge förrän regimen slog tillbaka och upproret fick sina första civila dödsoffer. Detta ledde till hårdare krav och regeringen avgick. Som en reaktion på detta gick president Bashar al Assad den 24 mars ut med nyheten att undantagslagarna från 1963 skulle lyftas och att en kommitté, vars enda syfte var att höja levnadsstandarden i Syrien, skulle tillsättas.

Detta ledde dock inte till det lugn man hade hoppats på. Protesterna fortsatte och i april började situationen sakta men säkert att urarta då militären började successivt använda sig av allt mer extrema medel för att kontrollera folkmassorna och sätta stopp för demonstrationerna. Så här långt hade reaktionerna från omvärlden varit relativt försiktiga. I slutet av april började dock omvärlden med USA och Storbritannien i täten att diskutera eventuella sanktioner. FN fördömde attackerna som Assads styre utövar mot sin befolkning. USA inför i detta skede de första ekonomiska sanktionerna mot bland andra president Assads bror och kusin. EU och Schweiz var snabba med att följa USA:s exempel. Man förbjöd handel med krigsmaterial till Syrien.

President Assads styrkor fortsatte att öppna eld mot de civila demonstranterna och i juni började man kunna urskilja ett mönster av hur dessa sammandrabbningar gått till.

Enligt de rapporter som läckte ut ur landet så började det ofta med att fredagsbönen utvecklades till en demonstration mot Assad som sedan slogs ner av beväpnade styrkor som sköt skarpt.

Till sommaren började det även komma in rapporter om att stora flyktingströmmar rörde sig mot grannländerna Turkiet, Libanon och Jordanien. I maj ryktades det om att 2000 syrier flytt till Libanon på bara 48 timmar, och i juni beräknades det finnas runt 10 000 syrier i Turkiet. I Jordanien talade man om siffror som stäcker sig från ett par tusen ända upp till 35 000 flyktingar. Med dessa flyktingströmmingar började även berättelserna om vad som verkligen hände innanför Syriens gränser att komma upp till ytan, och deras vittnesmål målar upp en grym verklighet där man talar om ett sinneslöst dödande och om hur regeringsstyrkorna bränner och förstör hela byar.

På motståndarsidan bildade en samling regeringskritiska soldater en oppositionsgrupp som de kallade Fria Syriska Armén. Dessa soldater hade deserterat då de vägrat följa order om att skjuta mot obehäpnade demonstranter, och man valde att istället vara med i kampen för att befria Syrien från Assad och hans regering. Denna motståndsarmé slog tillbaka mot regeringen med direktangrepp. Från våren 2012 definierar FN situationen som ett inbördeskrig.

FN enas om ett fördömande av Assads och regeringens handlande men någon tyngre resolution med direkta åtgärder kunde inte drivas igenom

Den 15 september 2011 formades ännu en oppositionsgrupp, det Syriska Nationella Rådet, vars uppgift är att fungera som en enad front för dem som, både innanför och utanför Syriens gränser, vill ha bort Assadregimen. Till skillnad från Fria Syriska Armén så har det Syriska Nationella Rådet hittills hållit en lägre profil, och uppmanat desertörerna att hålla sig till defensiva och fredliga vägar hellre än att ta till våld.

Trots växande isolering och löften om både eldupphör och val i februari eller mars, så valde regeringen att fortsätta sin offensiv. Som en respons på detta stängde Arabförbundet av Syrien i november, och även forna vänner har nu börjat vända Assad ryggen.

FN rapporterar att 3500 människor har dödats, och att tiotusentals människor satts i fängelse och torterats under tiden som denna maktkamp har pågått. FN menar att det rör sig om brott mot mänskligheten, och en utredning pekar på att det utöver tortyr och mord även förekommit utbrett sexuellt våld.

En resolution med krav på al Assads avgång stoppas.

Under pågående år har rycket från omvärlden har trappats upp allt eftersom, och i juli valde Bashar al Assad att godkänna en lag som gör det möjligt för andra partier utöver det egna Baathpartiet att existera. Det är den första gången på årtionden som politisk opposition har tillåtits i landet och ett val hölls också i maj, men experter menar att det bara är ett spel för gallerierna. Valet genomfördes utan deltagande av oppositionen. Rykten och vittnesmål om summariska rättegångar, tortyr och övergrepp är vardagliga rapporter från dagens Syrien. Oppositionen utövar

hämndattacker mot regeringen och regeringstroga. Dessa blir tillbakaslagna med blodiga strider där flera offer skördas.

I augusti fördömde USA:s president Barack Obama, och flera andra högt uppsatta ledare, i hårda ordalag situationen i Syrien och uppmanade Assad att avgå. Människorättsorganisationer rapporterar om övergrepp och massaker på civila i bl.a. Hama där ca 300 personer dödats. Barn far illa och regimen begår övergrepp mot dem. Flyktingsituationen förvärras och grannländerna tar emot fler och fler flyktingar.

I oktober sköt Syrien granater in i Turkiet och konflikten kom att vidgas till en allvarlig spänning mellan dessa två länder. Mer om detta längre fram (se aktörer)

I Libanon pågår just nu (22 november 2012) upplöpp och protester sedan landets säkerhetschef blivit mördad i ett attentat i fredags. Oppositionen och stora sunnimuslimska grupper anklagar Syrien för att vara inblandade. De vill att den syrienvänliga regimen i Libanon skall avgå.

Förutom säkerhetspolitik.se har jag här också använt följande artiklar från DN (DN 2012 Guide: Vad har hänt i Syrienkonflikten? FN: Syrien begår övergrepp mot barn).

Aktörer:

Huvudaktörer i konflikten är

Aktörer internt

Syriens ledning:

Baathpartiet och al Assad. Den syriska regimen får kritik från många håll för det hårda styret. Länder som Ryssland och Kina är stöd till al Assad. Regimen agerar med våld mot de oppositionella och det skrevs rapporter om övergrepp mot befolkningen. Regimen använder sig av t.ex. milisen Shabiha för att agera mot motståndare.

Opposition

Denna består av flertalet grupper med olika intressen. Opposition fanns redan före det att kriget bröt ut. Den kom från olika politiska håll men hade också etnisk och religiös bakgrund.

Den första grupp som bildades när kriget bröt ut var Fria syriska armén. Detta var avhoppade regeringssoldater som vägrade skjuta mot obeväpnade demonstranter. Där ingår idag olika miliser vilka strävar efter olika mål.

Den största syriska oppositionsgruppen, Syriska nationella rådet (SNC) består av en brokig samling av olika oppositionsgrupper byggda av olika etniciteter, religioner (såväl mer moderata som islamister) och olika politiska inriktningar. Denna har haft stöd från internationellt håll men i

takt med att det har visat sig att gruppen endast har litet stöd inne i Syrien har detta internationella stöd minskat.

Det finns också fler oppositionella grupper som står utanför SNC. Det muslimska brödraskapet är en av dem. Nationella koordinationsbyrån en sekulär rörelse som tar avstånd från väpnad kamp och inte heller vill ha internationell inblandning är ytterligare en. "Rådet för den syriska revolutionen" arbetar för en övergångsregering. Det har också bildats ett "Högsta försvarsråd" som vill arbeta för ett presidentråd som skall ta över makten efter det att al Assad har avgått. Flera av dessa grupper har bildats efter interna maktstrider i t.ex. SNC eller Fria syriska armén. Islams banér är en militant islamistisk grupp vilkas soldater bl.a. stridit för rebellerna i striderna kring Aleppo.

(<http://www.ui.se/blog/uibloggen/2012/8/2/destruktiv-pluralism-sondrar-syriens-rebeller.aspx>)

Även studenter inne i Syrien har protesterat mot regimen.

Att det finns så många olika grupperingar som alla är mot Assadregeringen men som inbördes inte är överrens om hur Syrien bör styras visar väl vilket brokigt land Syrien är.

Internationella relationer

FN

I FN är man inte överens om hur man skall tackla Syrienfrågan. I början av konflikten kunde man inte enas kring gemensamma beslut i säkerhetsrådet. USA och EU började istället genomföra egna sanktioner. Så småningom kunde man enas om en resolution som fördömde våldet men inga andra genomgripande krav ställdes. FN:s råd för mänskliga rättigheter har fördömt våldet och anklagar regimen för "brott mot mänskligheten". Ett internationellt brott som är straffbart för de som kan hållas ansvariga. Ryssland och Kina har flera gånger stoppat resolutioner som innehåller större krav på al Assads regering. FN har utsett speciella medlare som skall utarbeta fredsplaner. Viktigast här är den fredsplan som lanserades av Kofi Annan, FN:s före detta generalsekreterare. Denna inkluderade en av FN styrd övervakningsstyrka, UNSMIS, på 300 man. Planen har hittills misslyckats. Under 2012 har säkerhetsrådet tillsammans med Syriens grannländer enats om att kräva att en samlingsregering skall bildas. Krav på al Assads avgång och att han och hans familj skulle uteslutas ur detta samarbete ströks dock efter påtryckningar av Ryssland (<http://www.dn.se/nyheter/varlden/snabbguide-vad-har-hant-i-syrienkonflikten>).

USA

USA införde tidigt sanktioner mot Syrien. Dessa sanktioner inkluderar ekonomiska begränsningar för flertalet personer i Syriens ledning. Utrikesminister Hillary Clinton har vid flera tillfällen kraftigt kritiserat Syrien för övergreppen mot befolkningen och också Kina och Ryssland för deras hållning och motstånd mot större krav på Syrien.

Det har också framkommit att den amerikanska presidenten skrivit under en hemlig order till CIA att de skall stödja den syriska oppositionen. Man har dock varit försiktig med att sända vapen eller militär hjälp till oppositionen. Man är rädd att detta skall hamna i ”fel” händer, d.v.s. hos några av de mer radikala och islamistiska grupperingarna (<http://www.ui.se/blog/uibloggen/2012/10/18/att-bevapna-sinfiende.aspx>).

Ryssland

Ryssland har flottbaser i området och förstärkning av dessa har skett under konfliktens gång (http://www.svd.se/nyheter/utrikes/fn-skjuter-opp-syriennomrostning_7354212.svd). Ryssland accepterar inte vad man kallar för yttre inblandning i inre angelägenheter. Det skulle kunna slå tillbaka på dem själva, eftersom de har egna inre konflikter (exempelvis i Tjetjenien). Dessutom anser de sig grundlurade av det som hände i Libyen där de gick med på ett visst militärt ingripande i syfte att skydda civilbefolkningen men det blev betydligt mer.

Man skall inte heller glömma att Ryssland har stora ekonomisk intressen (handel) med Syrien och att man är den största vapenleverantören till Syrien. För president Vladimir Putin är det också en prestigefråga att hävda det ryska intresset i frågan. Ryssland sitter på nyckeln i Syrienfrågan. <http://www.svt.se/nyheter/varlden/varfor-ingriper-inte-omvarlden-i-syrien>

EU

De EU länder som är medlemmar i säkerhetsrådet har samma hållning som USA. Man vill kräva al Assads avgång. Detta är också den allmänna EU-hållningen. Sanktioner har införts mot Syrien, mot personer och mot företag.

Arabförbundet

Reagerade tidigt på utvecklingen i Syrien. Syrien är nu uteslutet ur Arabförbundet. Man kräver al Assads avgång. Krav på slut på våldet och på övergrepp. Flera länder har tagit hem sina diplomater. Man har haft en observatörsstyrka i Syrien men denna har tagits hem igen. Arabförbundet hoppas på ett starkare krav av FN på Syrien. Man har infört sanktioner men kraften i dessa har varit mindre. Flera av medlemmarna är de som berörs av den allt ökande flyktingströmmen.

Turkiet

Turkiet och Syrien har de senaste veckorna fått en allt intensivare spänning mellan varandra. I oktober utförde Syrien en granatattack i Turkiet. Turkiet antog snabbt en lag som gjorde det möjligt för armén att agera över gränsen in i grannlandet. Man slog även tillbaka mot olika militära mål i Syrien http://www.svd.se/nyheter/utrikes/syrienkannare-turkiet-har-stora-intressen-i-syrien_7557422.svd. Såväl Nato, enskilda länder, EU som FN reagerade med fördömanden mot Syrien. Vilka intressen som ligger bakom de båda ländernas ageranden kan diskuteras http://www.svd.se/nyheter/utrikes/syrienkannare-turkiet-har-stora-intressen-i-syrien_7557422.svd. För Turkiet är det förutom att slå tillbaka

en attack in på deras eget territorium så att det berörda området bebos av flertalet PKK- anhängare. Här rör sig flera medlemmar och falanger ur rörelsen över gränserna och Turkiet vill kontrollera detta. Det är också här som flera flyktingströmmar från våldets Syrien återfinns

http://www.svd.se/nyheter/utrikes/syrienkannare-turkiet-har-stora-intressen-i-syrien_7557422.svd.

Libanon

Har ett långt och komplicerat förhållande till Syrien. I landet finns det såväl till al Assad vänligt sinnade falanger som tex premiärminister Najib Mikati som syrienkritiska falanger. Sedan 2005 har Syriens direkta inflytande i Libanon varit mindre men man anklagas för att stödja shiamuslimska grupper som framför allt Hizbollah. Dessa grupper stödjer också ett aktivt engagemang av Syrien i Libanon. Hizbollah har nära sammankopplingar till Iran

Kina

Kina har hittills har blockerat flertalet resolutioner i FN. Detta som en markering mot västs och USA:s inflytande. Besvikelsen över hur resolutionerna kring Libyen tog sig uttryck i verkligheten spelar också roll. Man har precis som Ryssland också interna stridigheter i t.ex. Tibet som gör att en sponsring av en resolution som ger det internationella rätt att agera i ett lands problem kan bli problematiskt för Kina.

Andra aktörer

Utöver dessa aktörer finns det flera andra aktörer som påverkar. Israel och Syrien har sedan länge ett komplicerat förhållande. Amnesty, Röda korset Human Rights Watch och olika FN- organisationer är med och arbetar för det syriska folket. De bevakar och ger sin bild av situationen i Syrien. Sist men inte minst skall man inte glömma medias roll. Nato och Iran kan också nämnas och det blir då mest sist.

Följder av dagens konflikt:

Konflikten i Syrien ger stora interna och internationella följder:

Såväl internt som internationellt är folkets situation allvarlig.

Stora flyktingströmmar rör sig över gränserna till Libanon, Turkiet och andra närliggande länder. Men också internt är problematiken med människor som flyr från bl.a. Deir Ez- Zhor, Damaskus, Aleppo och staden Homs mycket allvarlig. Regeringen räknar med att två och en halv miljoner syrier är i behov av stöd (den svenska regeringen).

Al Assadregeringens är under press. Deras makt utmanas.

Infrastruktur är förstörd. Landet raseras.

Den internationella stabiliteten riskerar att komma ur balans och större konflikter kan uppstå. Detta gäller framförallt i närområdet då det här redan finns flertalet olika konflikter som är mer eller mindre aktiva. Olika intressegrupper söker makt och olika länder hävdar sitt intresse i konflikten. Tydligt här är spridningen av konflikten till Turkiet, Irans hållning men också som vi sett Rysslands hållning i frågan. Rysslands ökade resurser på sina flottbaser visar tydligt detta. I ett vidare perspektiv ger denna konflikt vidare internationella konsekvenser som t.ex.

Relationen USA, EU och Ryssland är ansträngd i Syrienfrågan.

FN:s makt och roll är under press.

Vilken roll skall Nato ta?

EU och den roll EU har är ifrågasatt.

Arabförbundets styrka i situationen.

Ekonomi, Befolkning:

Det bor ca 22,5 miljoner invånare i Syrien. Av dessa är 87 procent araber; 8 procent är kurder. Ytterligare befolkningsgrupper är armenier, tjeckesser, turkmener och assyrier

Syriens befolkning består av 90% muslimer – varav 74% sunniter och 16% övriga islamiska riktningar, inklusive alawiter, ismailiter, shiiter och druser – och 10% kristna assyrier/syrianer och armenier. Det finns också en liten judisk befolkning kvar i Aleppo och Damaskus, även om de flesta emigrerade till Israel under efterkrigstiden.

Standardarabiska är det officiella skriftspråket. Det officiella talade språket är syrisk arabiska.

Många syrier med högre utbildning talar också språk som engelska, franska, spanska och italienska, vanligtvis engelska och franska. Dessutom bodde det 1998 cirka 33 000 människor på det av Israel ockuperade området Golanhöjderna, varav cirka 14 000 var israeliska bosättare (med hebreiska som modersmål) och 16 000 var druser.

Folkmängd ca 22,5 miljoner
Befolkningstäthet ca 122 inv/km²
Medianålder 22 år
Befolkningstillväxt 0,9%
Urbanisering 56%
Medellivslängd 75 år
Läskunnighet 80%

Ekonomi

Ekonomiskt och arbetsmarknadspolitiskt är Syrien Till skillnad från många av sina grannländer och trots sin status som låginkomstland, så har Syrien ett välutvecklat utbildningssystem med relativt hög läs- och skrivkunnighet. Syrien är i motsats till många andra arabländer inte heller helt beroende av olja, utan har istället en relativt balanserad ekonomi uppbyggd på både jordbruk och industri. Syrien har även ett rikt

kulturarv med många historiska lämningar, vilket skulle ha kunnat bidra till en ökad turistnäring om det inte vore för den politiska turbulensen i landet.

Syriens ekonomi växte uppskattningsvis med 2,9 % under 2006, främst genom tillväxt i petroleum- och jordbrukssektorerna, som tillsammans motsvarar hälften av BNP. Genom högre priser på råolja ökade inkomsterna trots sjunkande utvinning och export av petroleumprodukter. Det syriska pundet stärktes med 7 % under 2006. Regeringen har genomfört smärre ekonomiska reformer under de senaste åren, däribland lägre låneräntor, öppnandet av privata banker, reformera de olika officiella växelkurserna samt minskandet av subsidier av några konsumtionsvaror, däribland bensin och cement.

Trots dessa reformer har statsmakten fortfarande stort inflytande över ekonomin. Olösta problem inför framtiden är sjunkande oljeutvinning, låg investeringstakt och hög arbetslöshet. Bristen på färskvatten väntas förvärras genom ökad jordbruksproduktion, en ökande befolkning, utbyggnad av industrin och miljöförstöring.

Naturresurser

Petroleum, naturgas, fosfat, krom, mineraler, järn, salter, marmor, gips och vattenkraft.

Dessa frågor kan lyftas i säkerhetsrådet:

Här får du lite tips:

Hur skall man sätta hårdare press på den syriska regimen för att lugna situationen?

FN:s roll. Skall man göra en mer aktiv insats?

Krav på al Assads avgång.

Ansvariga efter konflikten. FN talar om brott mot mänskligheten. Vem skall hållas skyldig?

Vad skall hända med styret efter al Assads eventuella fall?

Den svåra humanitära situationen:

Hur skall man underlätta för grannländerna i deras mottagande av tusentals flyktingar?

BNP 107 miljarder USD

BNP tillväxt 3,2%

BNP/capita 4800 USD

Arbetslöshet 8,3%

Fattigdom 11,9 %

Inflation 4,4%

Arbetslöshet 8,3%

Inflation 4,4%

Hur skall situationen för flyktingarna förbättras? Rent vatten, bostäder, skydd mot kyla, återförening med närstående utgör stora problem.

Barnens situation. Hur kan man på bästa sätt skydda barnen? De råkar ut för övergrepp, förlorar sina nära, hamnar i flyktingsituation, barnsoldater.

Framtiden

Hur skall landet byggas upp igen?

Länkar

Lämpliga länkar är:

Regeringen.se (se utrikesdepartementet)

Sakerhetspolitik.se

Globalis.se

UI.se (utrikespolitiska institutet)

TV4.se (som har en hel sida om syriens barn)

[Landguiden](#)

DN.se

Svd.se

Raddabarnen.se

Rodakorset.se

Till dessa internationella organisationer finns

Amnesty.se

såklart också engelska sidor.

FN.org eller FN.int

Cia.gov

<http://www.palmecenter.se>

Några direktlänkar jag har använt till ovanstående sidor är:

<http://www.dn.se/nyheter/varlden/snabbguide-vad-har-hant-i-syrienkonflikten> UI.se

<http://www.ui.se/blog/uibloggen/2012/10/18/att-bevapna-sin-fiende.aspx>

(http://www.svd.se/nyheter/utrikes/fn-skjuter-upp-syrienomrostning_7354212.svd)

<http://www.svt.se/nyheter/varlden/varfor-ingriper-inte-omvarlden-i-syrien>

<http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=3304&grupp=6240&artikel=5318867>

Att rösta i säkerhetsrådet:

I omröstningar i frågor som rör säkerhetsrådets ansvarsområden måste nio av medlemmarna rösta ja till förslaget, d.v.s. resolutionen. Vetoländerna kan lägga ner sin röst och då går förslaget igenom. Om de utnyttjar sitt veto går förslaget inte igenom.

I procedurfrågor räcker det med nio som röstar för. Här finns inget veto.